

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Plopa Viorel în numele inculpatului și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Șcredov Artiom xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.01.2017-22.12.2017;

Instanța de apel: 13.03.2018-25.04.2018;

Instanța de recurs: 07.06.2019-04.12.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22 decembrie 2017, Șcredov Artiom a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 208¹ Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Șcredov Artiom, în perioada 22 martie 2014 – 06 februarie 2016, aflându-se la domiciliu în xxxxx, utilizând sisteme informatice cu adresa IP:xxxxx, distribuită de furnizorul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice SA „Moldtelecom”, intenționat a deținut, folosit și distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet, fișiere în formă electronică ce conțin imagini și reprezentări video ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă, folosind în acest scop programe specializate pentru copierea și distribuirea fișierelor în Internet pe baza principiului de schimb al fișierelor „de la egal la

egal”, precum și utilizând drept server calculatorul persoanei ce deține astfel de fișiere și soft.

Totodată, în sistemele informatice care îi aparțin lui Șcredov Artiom au fost depistate 9769 fișiere foto și video, care sunt înregistrate în baza de date internațională GRIDCOP și baza internațională privind exploatarea sexuală a copiilor, administrată de OIPC „Interpol”, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini și reprezentări video în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă.

Prin acțiunile sale, Șcredov Artiom a comis infracțiunea prevăzută de art. 208¹ Cod penal - *distribuirea, folosirea și deținerea de imagini a mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale și simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă și obscenă, în formă electronică.*

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea individualizării pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șcredov Artiom, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 1 an închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a menționat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia că în privința inculpatului Șcredov Artiom este aplicabil art. 90 Cod penal, or, întru argumentarea acestei soluții, instanța a reținut o singură circumstanță și anume faptul că, inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă.

În acest context, acuzarea a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată proporțional, capabilă să restabilească echitatea socială să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Or inculpatul Șcredov Artiom, prin comportamentul său pe parcursul întregului proces penal, abia la sfârșitul cercetării judecătorești a recunoscut vina, doar sub greutatea probelor prezentate și cercetate, însă nu din motiv că, ar fi conștientizat gravitatea faptelor comise, prin care, în ultimă instanță, se atentează și asupra securității fizice și psihice a copilului.

Astfel, procurorul apelant a considerat că, la stabilirea pedepsei penale instanța nu a ținut cont, în deplină măsură, de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal și nici nu s-a conformat condițiilor stabilite expres de legiuitor, astfel dispunând aplicarea incorectă a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, acuzarea susține că instanța urma să stabilească un cumul de împrejurări clare și concrete în vederea argumentării soluției sale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

În opinia acuzării, la adoptarea sentinței, instanța a ignorat prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod penal și art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod penal, potrivit cărora urma să se expună și asupra tipului penitenciarului, indiferent de faptul dacă se suspendă executarea pedepsei sau nu, și, respectiv, indicat în dispozitiv - în speță urmează de stabilit penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 a fost admis apelul, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șcredov Artiom, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 (unu) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a reținut că, inculpatul Șcredov Artiom corect a fost condamnat în baza art. 208¹ Cod penal - *distribuirea, folosirea și deținerea de imagini a mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale și simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă și obscenă, în formă electronică.*

Astfel, în opinia instanței de apel la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și în mod corect a ajuns la concluzia că, inculpatul Șcredov Artiom a săvârșit infracțiunea incriminată.

4.2. Totodată instanța de apel, analizând argumentele apelului în coraport cu circumstanțele constatate și prevederile art. 75, art. 78 alin. (1) Cod penal, a conchis că prima instanță eronat a reținut ca în speță este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea lui de societate, statuând în acest sens că doar condamnarea la închisoare cu executare a acesteia ar atinge scopul pedepsei penale.

Instanța de apel a concluzionat, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Șcredov Artiom nu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, aplicând în mod neîntemeiat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, deoarece, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel din înainte, în timpul și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a conchis a că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

Mai mult, instanța de apel a stabilit, că pe tot parcursul cercetării judecătorești, inculpatul Șcredov Artiom nu a recunoscut vinovăția și doar la ultimele etape ale examinării cauzei a recunoscut săvârșirea faptei incriminate.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată aplicarea în privința inculpatului Șcredov Artiom a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite, deoarece aceste concluzii ale instanței nu sunt în acord cu principiul

proportionalității, reieșind din fapta comisă, urmările produse și atitudinea inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul comiterii și după comiterea infracțiunii.

Instanța de apel în acest sens a conchis, că luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care deși face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, însă care în prezent sunt foarte răspândite, unul din motive fiind și blândețea pedepselor aplicate, care de fapt nu sunt percepute real de către condamnați, iar influența acestora asupra personalității inculpatului este ineficientă, prima instanță a individualizat incorect pedeapsa stabilită inculpatului Șcredov Artiom, deoarece scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate acestuia poate fi atins numai prin aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia, instanța de apel dispunând în speță excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În argumentarea recursului inculpatul consideră că argumentele instanței de apel privind necesitatea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, sunt superficiale și prea generale, fără a fi raportate suficient la personalitatea inculpatului, inclusiv fără a avea la bază careva studii comparative ori referitoare la practica judiciară existentă pe cazuri similare, dar cu invocarea unor date presupuse, inclusiv trecând cu vederea mai multe aspecte importante ale cazului.

Sușține recurentul, că instanța de apel nu a argumentat de ce anume suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu ar permite atingerea scopului de reeducare a condamnatului.

Mai mult, instanța de apel nu a ținut cont de practica altor instanțe naționale în cazuri similare, când pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni, în privința altor inculpați procesul penal a fost încetat cu aplicarea prevederilor 55 Cod penal, art. 79 Cod penal și art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a invocat că comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, crește semnificativ, unul din motive fiind blândețea pedepselor aplicate, dar nu a adus nici un argument care să ofere date statistice referitor la tabloul criminalității naționale pe acest segment, inclusiv nu a prezentat nici un caz de recidivă a cel puțin unui făptuitor pe această categorie de crimă care a fost condamnat cu aplicarea art. art. 55, 79 sau 90 Cod penal.

Din aceste considerente inculpatul este de opinia că astfel de argumente nu pot constitui temei pentru a decide aplicarea executării reale, practic celei mai aspre pedepse prevăzute de legislația penală - închisoarea.

Remarcă că procurorul la solicitarea aplicării pedepsei, precum și instanța de apel, stabilind pedeapsa cu închisoarea, cu executare, în situația când este posibilă aplicarea - suspendării condiționată a executării pedepsei, au ignorat prevederile art. 8 și 9 al Legii nr. 8 din 14.02.2008 cu privire la probațiune, care reglementează probațiunea presentințială - potrivit căroră în cadrul probațiunii presentințiale, în privința bănuțului, învinuțului, inculpatului care a împlinit

vârsta de răspundere penală se întocmește referat presentințial de evaluare psihosocială a personalității.

Ignorarea uzului acestor norme legale, au permis evitarea evidențierii inclusiv a faptului important că inculpatul a pierdut prea degrabă ambii părinți și la moment o întreține pe bunica sa, astfel atât procurorul cât și instanța de apel nu au identificat rolul important pe care Șcredov Artiom îl are în viața acestui om și cum ar putea afecta această pedeapsă situația bunicii lui, inclusiv ce impact social ar avea această soluție judecătorească asupra imaginii justiției naționale în societate, când condamnaților la pedepse mai mari de un an închisoare, care au comis fapte penale de rezonanță, li s-a suspendat condiționat executarea pedepsei.

Subliniază recurentul că atât acuzatorul de stat cât și instanța de apel nu sunt suficient de informați despre situația reală a sistemului punitiv național, respectiv despre importanța aplicării soluțiilor probațiunii pentru cei care comit pentru prima dată infracțiuni intenționate ușoare și mai puțin grave, despre capacitatea și spectrul de asistență pe care îl oferă sistemul național reformat de probațiune, astfel soluția aplicată de instanța de apel nu este actuală și echitabilă, deoarece cercetările judecătorești nu s-au întemeiat pe acte și date obiective care ar permite evitarea justificată a aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în cazul lui Șcredov Artiom.

6. Avocatul Plopa Viorel în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului menționează, că argumentele instanței de apel în favoarea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, sunt superficiale, fără a fi raportate suficient la personalitatea inculpatului, inclusiv fără a avea la bază careva studii comparative ori referitoare la practica judiciară existentă pe cazuri similare, dar cu invocarea unor date presupuse, inclusiv trecând cu vederea mai multe aspecte importante ale cazului.

Sușține recurentul, că instanța de apel a adus mai multe argumente referitor la faptul necesității aplicării pedepsei cu închisoarea, dar mai puțin a argumentat de ce anume suspendarea condiționată a executării acesteia nu ar permite atingerea scopului de reeducare a condamnatului.

Relevă că instanța de apel a criticat sentința, prin faptul că aceasta nu a luat în considerație că fapta incriminată lui Șcredov Artiom este una mai puțin gravă, însă nu este clar cum instanța de fond a ignorat aceasta, deoarece pedeapsa aplicată a fost în limitele stabilite de norma penală incriminată.

În momentul în care instanța s-a referit la chestiuni ce țin de echitate și proporționalitate, aceasta era în drept să aducă exemple cum au procedat instanțele naționale în cazuri similare în privința altor inculpați, or, pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni, în privința altor inculpați procesul penal a fost

încetat cu aplicarea prevederilor 55 Cod penal, art. 79 Cod penal și art. 90 Cod penal.

Remarcă apărarea că toate aceste cazuri sunt similare cu cel a lui Șcredov Artiom, inculpații fiind acuzați de pornografie infantilă, au comis pentru prima dată o infracțiune și au recunoscut vinovăția în comiterea acestei fapte penale, subliniind că o diferență atât de mare în modul de individualizare a pedepsei și aplicare a art. 90 Cod penal, ar însemna o inechitate și poate chiar o discriminare a făptuitorilor penali, care violează flagrant prevederile art. 6 și 14 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a invocat că comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, crește semnificativ, unul din motive fiind blândețea pedepselor aplicate, dar nu a adus nici un argument care să ofere date statistice referitor la tabloul criminalității naționale pe acest segment, inclusiv nu a prezentat nici un caz de recidivă a cel puțin unui făptuitor pe această categorie de crimă care a fost condamnat cu aplicarea art. art. 55, 79 sau 90 Cod penal.

Din aceste considerente apărarea este de opinia că astfel de argumente nu pot constitui temei al unei decizii judecătorești prin care se decide aplicarea executării reale practic celei mai aspre pedepse prevăzute de legislația penală - închisoarea.

Remarcă că procurorul la solicitarea aplicării pedepsei, precum și instanța de apel, stabilind pedeapsa cu închisoarea, cu executare, au ignorat neîntemeiat să facă uz de prevederile art. 8 și 9 al Legii nr. 8 din 14.02.2008 cu privire la probațiune, care reglementează probațiunea presentințială - potrivit căruia în cadrul probațiunii presentințiale, în privința bănuیتului, învinuitului, inculpatului care a împlinit vârsta de răspundere penală se întocmește referat presentințial de evaluare psihosocială a personalității.

Procurorul în apelul său a criticat insuficiența motivelor pentru aplicarea art. 90 Cod penal, deși organul de urmărire penală știind că pentru această faptă instanța poate aplica prevederile art. 90 Cod penal, nu și-a onorat obligațiunile care rezultă din art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, respectiv nu a solicitat serviciului de probațiune întocmirea unui referat presentințial în privința lui Șcredov Artiom.

Ignorarea uzului acestor norme legale, au permis evitarea evidențierii inclusiv a faptului important că inculpatul a pierdut prea degrabă ambii părinți și la moment o întreține pe bunica sa, astfel atât procurorul cât și instanța de apel nu au identificat rolul important pe care Șcredov Artiom îl are în viața acestui om și cum ar putea afecta această pedeapsă situația bunicii lui, inclusiv ce impact social ar avea această soluție judecătorească asupra imaginii justiției naționale în societate, când condamnaților la pedepse mai mari de un an închisoare, care au comis fapte penale de rezonanță, li s-a suspendat condiționat executarea pedepsei.

Subliniază recurentul că atât acuzatorul de stat cât și instanța de apel nu au luat în calcul situația reală a sistemului punitiv național, respectiv despre importanța aplicării soluțiilor probațiunii pentru cei care comit pentru prima dată infracțiuni intenționate ușoare și mai puțin grave, despre capacitatea și spectrul de asistență pe care îl oferă sistemul național reformat de probațiune, astfel soluția aplicată de instanța de apel nu este actuală și echitabilă, deoarece cercetările judecătorești nu s-au întemeiat pe acte și date obiective care ar permite evitarea justificată a aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

7. Procurorul a depus referință la recursurile declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentarea poziției sale procurorul relevă că soluția instanței de apel cu privire la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, este adoptată în concordanță cu prevederile art. art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

8. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că titularii cererilor de recurs invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În esență, instanța de recurs atestă că de fapt, apărarea critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume la capitolul individualizării pedepsei penale, argumente care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de

drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că apărarea consideră greșită casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei de către instanța de apel și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care inculpatului Șcredov Artiom, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 (unu) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, argumentele recursului se axează pe dezacordul cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, apărarea pledând în continuare pentru menținerea soluției primei instanțe, care la capitolul individualizării pedepsei i-a stabilit lui Șcredov Artiom, pedeapsa de 1 an închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate

persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă că instanța de apel nu a adus destule argumente în motivarea soluției prin care a fost dispus excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiu penal reține că instanța de apel corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, luându-se în considerare comportamentul inculpatului în viața socială, personalitatea acestuia, urmările prejudiciabile ale faptei comise, cât și faptul că ultimul a recunoscut vina abia la sfârșitul examinării cauzei în instanța de fond.

Totodată, în opinia instanței de recurs, la stabilirea pedepsei cu executare reală, instanța de apel corect a remarcat că infracțiunea săvârșită de Șcredov Artiom face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care în ultimul timp sunt foarte răspândite, unul din motivele excluderii prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului fiind și blândețea pedepselor aplicate, care nu sunt percepute real de către condamnați, nefiind realizat scopul educativ și preventiv al legii penale.

Nu poate fi reținut argumentul recurenților cu privire la faptul că instanța de apel, excluzând suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, nu a luat în calcul practica judiciară a instanțelor judecătorești naționale în cazuri similare, or, individualizarea pedepsei penale se înfăptuiește în dependență de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei, limitele de pedeapsă se stabilesc în conformitate cu articolul incriminat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei numai în cazul când instanța ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Colegiul penal notează, că titularii recursurilor au exemplificat anumite sentințe judecătorești în privința altor inculpați condamnați în baza art. 208¹ Cod penal, în privința cărora aceștia susțin că au fost aplicate pedepse mai blânde, însă recurenții nu au prezentat copiile sentințelor invocate și confirmarea că

aceste soluții au fost menținute și de instanțele judecătorești superioare, devenind irevocabile.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip semiînchis.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Plopa Viorel în numele inculpatului și de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Plopa Viorel în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Șcredov Artiom xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 ianuarie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor